

2 Annales Ecclesiastici Baronii

CHRISTI
600.

GREGORII PAP.
II.

MAURITII IMP.
150.

III.
S. Greg.
triste va-
ticipinum.

*re, iuxta nobilitatem suam dignis sunt nup-
tius poterit: nam una dicitur Alemannorum
Regi, alia vero Bajoariorum Principi nu-
pissē. Hucusque Paulus diaconus de clá-
dibus per barbaros Sclavinos & Avaros
illatis in extremas illas Italiae partes, ubi
(ut vidimus) schismati Episcopi erant:
ulterius autem in regiones Catholicorum
progrederi, minime illis a Deo concessum
fuisse videtur.*

*Sed ad sanctum Gregorium redeamus,
qui dum in ea epistola res Italiae eo mo-
do deplorat, quo patenterunt Itali ab a-
amicis & defensoribus, nempe ministris
Imperatoris, ita subdit: *De Julianō au-
tem Scribone quid dicam, nefcio: quan-
do ubique video, quia nobis peccata no-
stra respondeant, ita ut foris a Gentibus,
& intus a Judicibus conturbemur? Sed
nolite de talibus omnino contristari: quia
qui post nos vixerint, deteriora tempora
videbunt, ita ut in comparatione sui tem-
poris felices nos astinent dies babuisse.*
Ita quidem vaticinatus spiritu divino
S. Gregorius, aequo veridico inventus
est esse propheta: etenim non barbarorum
dunitaxat cládibus afflatum est Imper-
ium, sed sub hereticis Imperatoribus
Dei Ecclesia mirum in modum vexata-
est, usque adeo, ut vindicta catenis ab-
riperetur ab Urbe Pontifex, & diro exilio
exagitatus martyr mori cogeretur,
invalentibus ubique hereticis: addi-
cendum est malum omnium maximum abs-
que controversia ab omnibus iudicatum,
nempe ortus nefandissimæ sectæ Mahome-
tanæ, & Sarracenorū eam profidentium
immanissima in universum pene Christianum
orbem grassatio atque dominium;
quorum comparatione, verum dicit Gre-
gorius, hæc fuisse æstimanda levissima,
arque ista tempora felicissima: ita qui-
dem res se habere, quæ tomi hujus sunt
reliquæ annis singulis declarabunt. Ad
finem vero epistole de conversione hæ-
reticorum curanda idem scribit sanctus Gre-
gorius, accersens eos Romanam, sponden-
que illis omnem securitatem veniendo &
beundi.*

*Quod vero pertinet ad dictum Scri-
bonem ab Imperatore missum atque de-
terioris quam hostes infestantem populum;*

PAGIUS
II.
Gesta Ro-
manos in-
ter & A-
vares an-
no DXC-
VIII.

*Ad num. IV. Baronius dicit, se narrare ge-
sta Romanos inter & Avaros anno tertio ante
obitum Mauricii, & in medium afferit quæ de
iidem habet Auditor Mischæ, anno XVIII. Im-
peri Mauricii, exente scilicet; cum verne tem-
pore ac æstate expeditiones militares contingent:
quo pacto perinerent ea ad currentem Chri-
sti annum, quo & consignantur a Theophane,
quem Baronius non viderat. Theophanes enim
anno Incarnationis DXCII, qui Kalendis Septemb-
rioris Christi anni inchoatur, ait: *Hoc an-
no Indictione tertia, mense Martio, Priscus edu-
co exercitu Singidonium versus proficeretur, &c.**

*hic intexenda mentio est, quæ de eo
habetur in Theophane (a) præsenti an-
no Mauritii Imperatoris: ipsum nempe
ob id quod Episcopum Constantinopoliti-
tanum violentus ab ecclesia abduxerat,
a populo fuisse urbe pulsum eo tempo-
re, quo iidem Sclavini contra Constan-
tinopolitanam civitatem progressuri es-
sent.*

*His quoque temporibus accidit, ut
excursantibus & graffantibus barbaris
per Illyricum atque Dalmatiam, ab Epi-
dauri Episcopo corpus sancti Donati trans-
latum fuerit in Corcyram insulam, collo-
catumque in castro Cassiopi dicto. Ex-
tant (b) de his plures sancti Gregorii (b) Greg.
epistolæ sub Indictione septima data,
cum Epidauri Episcopus castrum illud si-
bi satageret vendicare.*

*Hoc anno, nempe tertio ante Mau-
ritii obitum, Chajanus Rex Avarum
inferiorem Pannoniam invadens, cuncta-
que vastans, neque a sancti Alexandri
martyris sarcis reliquiis abstinuit, cuius
rei gratia meritas pœnas exolvit. De
his dicturi, primum videamus quæ ista
præcesserint inter Priscum ducenti exercitus
Imperatoris, & ipsum Regem bar-
barum: quia ita narrantur ex Theophane
in Mischæ: *Priscus Singidone reli-
cta, buic, Chajano scilicet, efficerit pro-
ximus. Cum autem Paschalis festivitas
haberetur, & Romani fame tabescerent,
audiens Chajanus Prisco significabat, ut
sibi plaustra mitteret ad portandas illis
alimenta, quatenus cum hilaritate pro-
priam festivitatem celebrarent. Quadra-
ginta itaque plaustra plena bis mittit.
Pari modo & Priscus species Indicas bar-
baro quædam remisit, piper videlicet,
& folium Indicum, & coustum, & ca-
siam, atque alia ex iis quæ queran-
tur; cum Chajanus apud Sirmium re-
sideret: qui receperis bis, gavrus est val-
de in eis; & donec completeretur dies fe-
stus, Romani ac barbari simul babita-
bant, & non erat in utrisque viribus
timor.**

*Cumque finisset dies festus, barbari
separati sunt ab invicem a Romanis, &
Driziparam venientes, civitatem depo-
pulati sunt & S. Alexandri martyris ec-
cle-*

*quæ Urbs est Moesæ superioris, hodie Servia.
Quare tam Theophanes, quam Author Mischæ,
qui eum exscriptis, existimaret, bellum
istud hoc anno confidetum esse. Verum valde
hallucinati sunt; Theophylactus enim, qui hoc
tempore vivebat, & ex quo Theophanes, quæ
de eo scribit, mutuatus est, manifeste indicat,
bellum illud spectare ad annum Mauricii Imp.
XVII. exuentem, at vernum scilicet tempus
ac æstatem anni Christi quingentesimi nonage-
simi noni. Is lib. 7. cap. 13. & seqq. de eo
bello agit, & lib. 8. qui ejus Operis ultimus
est, recitat quæ posterioribus Mauricii annis se-
cula*

(a) Mischæ.
anno 15.
Mauritii
Imp.

IV.
Avares
devastant
Pannoni-
am.

Inducia
ob festum
paschatis.